

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXI. B. Aloysius Gonzaga. Oculi muti semper ad Dominum, quoniam ipse
evellet de laqueo pedes meos. Ps. 24. v. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

horum, qui secundum propositum vocati sunt sancti.

4. Considera, si forte non capias, quomodo cum his, quæ diximus, conciliari possit immutabilitas Divini Decreti, quod ob suam firmitatem summam & vim maximam, vocatur *Propositiuum miserandi*; alio opus non esse, quam ut subijcias superbum intellectum doctrina fidei, stabiliendo in te ipso principia ista simplicissima: nempe te salvum futurum, si bene agas, secus non futurum. hoc modo signum debis te esse de numero electorum, quia sic ipsa ignorantia, & incapacitas tua cooperabitur in bonum. O quantum est meritum illius, qui cum videat se quancunque ex causa plura assequi non posse, contentus est, quod servare DEO possit in sancta simplicitate, & ipsi, ad quos pertinet, altissima mysteria speculanda & explicanda permittit. Totum, quod à nobis Dominus

exigit, est, ut amemus. *Diligentibus DEVM omnia cooperantur in bonum: non contemplantibus, non celebrantibus, non predicantibus, sed diligentibus, quia hoc fieri potest ab omnibus.* Quid ergo amplius quaramus? cura, ut ames DEVM, hoc est, ut illi juxta conditionem status tui fidele præstes servitium, ejus mandatis obtinere, consilia sequaris: & si plus nescias, nihil refert, non equidem dicere poteris cum Apostolo: *Scimus, quia diligentibus DEVM omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti.* Sed dicere poteris: *Experimur,* quia in praxi ejus rei veritatem intelliges, quam intellectu non penetras. quanquam quæ certior possit esse scientia, quam practica: hæc est scientia sanctorum. *Dedit illi scientia sanctorum,* quia operando capiunt mysteria, quæ alius studendo non percipit.

XXI.

B. Aloysius Gonzaga.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellat de laqueo pedes meos. Ps. 24. v. 15.

4. Considera mundum istum esse laqueis plenum, qui à demonibus tenduntur, adeo, ut gloriosus Antonius eorum intuitu totus cohorrerit. Quancunque incedas, *In medio laqueorum ingredieris.* Eccli. 9. v. 20. Quid igitur faciendum, ne cadas? for-

tè pedes aspiciendi? prorsus oppositum. potius sursum levandi sunt oculi, & convertendi ad Dominum: *Lux vultus mei non cadebat in terram.* Job. 29. v. 24. ita securior eris ab interitu, quia si tu de illo cogites, ipsius erit cogitare de te. *Convertimini ad me, &*

Ddd 3

eg.

ego convertar ad vos. Zach. i. v. 3. & si ipse de te cogitet, salvus eris. Hoc est, quod sibi certò promisit Rex David, cum dixit: *Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.* atque hoc est, quod etiam certò polliceri tibi potes, si placeat experiri. Sed nota non sufficere, si oculos subinde tantum erigas ad DEUM, sunt stabiliter defigendi: *oculi mei semper ad Dominum.* & ideo necesse est oculos semper habere conversos ad ipsum, quemadmodum servi solent. *Ad Dominum.* Hoc si facias, nunquam, uti certò spondere tibi potes, incidis in laqueum; quia quantumvis dici hic audias: *Ipse evellet de laqueo pedes tuos,* non est existimandum fore, ut Dominus prius permittat te incidere in laqueos, deinde rursus eximat. non, sed ab ijs te præservabit. Dicitur autem. *Evellet,* ad demonstrandum tam multos esse laqueos, tam arctos & intricatos, ut tantà opus sit virtute ad præservandum te ab istis, quantà ad liberandum.

2. Considera primò tenere servos oculos intentos ad Dominum, ut promptè ejus exequantur imperia. quia, si boni sint servi, nolunt expectare vocem, viso nutu illam prævertunt. Et hoc est, quod te quoque facere oportet: *Oculi mei semper ad Dominum:* nempe ut advertas, quem tibi nutum insinuet. *Mens justæ meditabitur sapientiam.* Prov. 15 v. 28. Si expectes imperium, præstas quidem obedientiam, sed non meditaris. tunc

illam meditaris; quando dicitur: *prævertis, & obedis, si Dominus cetera rem aliquam vel levi prædicio, etsi non mandet: Tu autem servasti mandata tua custodiri.* Psal. 118. v. 4.

3. Considera secundo tenere vos oculos intentos ad Dominum, quocumque vadat, cum sequantur enim illorum est officium, qui non serviunt, nisi ad sequelam. hoc est, quod pariter te faceret, respectu DEI: *Oculi mei semper ad Dominum.* ut ejus vestigia insequeris: *vestigia ejus secutus est meus.* Job. 23. v. 11. hæc tua est obligatio. hanc verò quomodo præimpleris, nisi semper teneas conversos oculos, expendendo te in ipso, quomodo in simili casu contigerit, cum in carne mortuæ batur super terram, an necesse sit esse maximam, quam consequi gloriam, ipsum sequi? *Magnitudo est sequi Dominum.* Eccl. 12. v. 12.

4. Considera tertio tenere oculos intentos ad Dominum, ut eo petant sive veniam, cum de castigantur ut pigri, vel aliter egeant, vel patrocinium, si periclitantur, vel promotionem, si in ejus honorem ad majorem eniti possint formam, atque hoc est, quod denique facere te oportet respectu DEI. *Oculi mei semper ad Dominum.* Reus enim, in periculis positus, capax gloriae, quanta est illa Paradisi, igitur fieri potest, ut nunquam oculos ab illis manibus, à quibus pe-

det, quidquid in mundo potest sperari
boni? Sicut oculi seravorum in manibus
Dominorum suorum, & sicut oculi ancil-
larum in manibus Domini sui, ita oculi no-
stri ad Dominum DEUM nostrum, do-
noc misereatur nostri. Plal. 122. v. 2. an
non vides, quam indefesse servi sup-
plices respiciant Dominum suum, do-
noc misereatur: quod & faciunt, post-
quam est miserus: id quod ingrati
multi facere negligunt. Atque hoc
est, quod plurimum valet, ut promp-
tus exaudiat. secus si fiat, DEUS gra-
tias suas differet, vel omnino negabit.
& quare? quia ubi eas acceperis, eum
amplius non respicias. *Saturati sunt,
& levaverunt cor suum, & obliuisci sunt*
ps. 104. v. 6.

3. Considera, si teneris eo modo,
quem diximus, oculos tuos semper in-
tendens ad Dominum, te salvum fore à la-
queis. *Oculi mei semper ad Dominum,*
quoniam ipse evellat de laqueo, hoc est,
de omni laqueo pedes meos. Itaque vidi-
sti, quomodo tribus ex causis tanquam
verus servus oculis indefessis respicere
debeas Dominum tuum, nempe ut e-
jus nutui obtemperes, ut sequaris, ut
supplices, si modo dicto obtemperes,
certus es, fore, ut ipse te laqueis eruat:
Evellat de laqueo pedes tuos. quia qui
obedit, praesertim si tantà accuratone
obediat, nullum habet periculum ca-
dendi, imò nec offendendi. Hoc est
felix obedientiae privilegium ibi posse
secure incedere, ubi qui vis alius peri-
ret. *Qui custodit praeceptum, non expe-
rietur quidquam mali.* Eccl. 8. v. 5. si
cum respicias ad imitandum, iterum

securus es, quòd te laqueis subtrahat:
Evellat de laqueo pedes tuos. quippe si
quisquam securus est, ne pede exeret,
is sane est, qui in eà actione, quam ha-
bet praemanibus, in eo negotio, quod
suscepit, in exercitio, quo occupatur,
confiderat, qualem in eo se Christus
gesserit. *Quicumque hanc regulam se-
cuti fuerint, pax super illos.* Gal. 6. v. 16.
Hæc regula est imitatio Christi: hæc
quisquis sequitur, pacem habet, quia
certus est illi placere, quod agit. si de-
nique illum respicias supplicando, ite-
dem securus eris à laqueis, si unquam
aliàs. *Evellat de laqueo pedes tuos.* quia
obedire Domino, ut ejus impleas vo-
luntatem, eum imitari, ut te ipsius vitæ
conformes, sanctum facit, sed non te
reddidit de eo statu securum. Omnimo-
da securitas inde nasci debet, quòd ni-
hilominus continuum petas auxilium,
quali nihil ageres boni: *Videre, vigi-
lare, & orate.* Quamprimum cessave-
ris postulare auxilium, parum aberit,
ut neque voluntatem ejus impleas, nec
vita te conformes, & ideo semper o-
portet postulare, hoc est, etiam quando
jam es consecutus, quia sicut consecutus
es, ita pari ratione amittere potes.
Oculi mei semper ad Dominum. & ta-
men quot sunt, quibus integri prate-
reunt dies, quin aliquando oculos ad
coelum levant? *Oculi stultorum in fi-
nibus terra.* Prov. 17. v. 24. Isti furan-
tur DEO, quod tot tamque justis titu-
lis præterit (si quidem servi sumus)
nempe dominari oculis nostris: *Do-
mini est oculus hominis* Zach. 9. v. 1. Hoc
neutrquam fecit beatus ille juvenis,
cujus

cujus hodie agimus natalem, Aloysius, inquam, Gonzaga. omnem ejus vitam percurre, & videbis, quomodo in triplici hoc sensu, quem meditati sumus, perfectè DEO suos oculos consecra-

verit. Quid igitur mirum ipse
que fuisse preservatum à DE
tor inter laqueos, quibus
victor exivit?

* * *

XXII.

Ne dixeris: Peccavi, & quid mihi accidit triste? Aliquis enim est patiens redditor. Eccli. 5. 4.

1. **C**onsidera, unde sit, quod multi in dies audaciores fiant ad peccandum. inde est, quod DEUS non statim plectat. si quories aliquis in blasphemiam prorumpit, repente linguam à vermibus lacerari sentiret; si is, qui furtum committit, illico referret manus aridas, qui fraude decipit, hebesceret animo, qui carne delinquit, fœdissimâ aspergeretur leprâ; credisne tot futuros in mundo blasphemos, tot fures, fraudulentos, lascivos? at quia DEUS lenè procedit in castigando, quia tolerat, quia tacet, dissimulat, semper sunt audaciores homines: *Quia non profertur curâ contra malos sententia, absque timore illo filij hominum perpetrant mala. Eccl. 8. v. 11.* O monstruosam malitiam filiorum non DEI sed hominum, ideo velle esse impium, quia DEUS est bonus! Constat sanè tales filios non pertinere ad DEUM, à quo sunt penitus diversi. sunt filii perditionis, hoc enim significant verba illa filij hominum. quia *filius hominis* à scripturâ semper sumitur in sensu optimo; porro *filij hominum* sem-

per aut serè semper usurpantur à *Filiis hominum usquequo gravi* Pf. 4. v. 3. *Vani filij hominum. Ps. Mendaci filij hominum. Pl. 9. v. 1.* & hinc vides abuti Miseriam vinâ ad peccandum audacis, esse planè ac esse de numero Peccatorum:
2. Considera, quid de te trahite sineres ad exorbitantiam gravem? Ne dicas ergo, ne *Peccavi*, & tamen *mihi nihil accidit*. *sta. sum viribus vegetus: habeo ros, & hi sunt incolumes: habeo cultates, & ista augentur, habeo cos, quotquot desidero, & omnia nevolos. & quamvis nec incedunt, illi incedunt. Non ita tibi infelix, non ita. quia lingua mium est odiosa DEO, imò impropria. Non est iste sermo, qui miam diam provocet, sed potius, qui miam ciet, cum corde servatur, & miam accendit, cum etiam prorumpit. bra. Judith. 8. v. 12. Emissum putas, cum peccas impune? Non non esse in mundo, aut si sit, esse*